

[Rager.]

eller Industrien, der har faaet Glæde af den Ordning, vi har, og hvorvidt det er Industrien eller Landbruget, der er favoriseret herhjemme. Det forekommer mig ikke, at vi naar videre langt ved at føre en Diskussion af den Art, og naar det sker i korte Bemærkninger, tror jeg, den er mere skadelig end heldig, fordi Diskussionen, da Bemærkningerne nødvendigvis skal være korte og klare, faar en Skarphed, som den sikkert ikke vilde faa, hvis de paagældende sad og talte sammen i Ro og Mag.

For mig staar det ganske afgjort saaledes, at der gennem disse Aars Politik ved forskellige Lejligheder er truffet Foranstaltninger, der har tilstræbt at hæve Landbrugets Priser og at skaffe Landbruget en større Eksport. Naar jeg for mit Vedkommende har medvirket dertil, har det været ud fra Haabet om, at det, der blev foreslaaet, var det rigtige, og hvis Landbruget ikke er blevet hjulpet derigennem, saa er det beklageligt, fordi jeg er sikker paa, at andre har følt Trykket af de Foranstaltninger, der er truffet. Om det nu har været det rigtige, der er gjort, om det har været nok, det kan man altid diskutere om, og jeg vil sige, at naar jeg som Politiker fra Byen er gaaet med dertil, er det ikke for Landbrugets smukke Øjnes Skyld, men fordi jeg ser saadan paa det, at Samfundet er nu engang en Helhed; og Helheden lider, hvis ikke de enkelte Erhverv saa vidt muligt kan bære sig selv, og derfor vil det ogsaa med den trods alt dominerende Stilling, Landbruget indtager herhjemme, snart mærkes i alle Byerhverv, saafremt Landbrugets Kaar er daarlige.

Ud over den direkte erhvervsmæssige Hjælp er der ogsaa undertiden givet en indirekte Hjælp, som jeg nok ved, man har set paa med Skepsis, men man maa dog sikkert erkende, at den fra deres Side, som har vedtaget den — Venstre har jo ogsaa undertiden medvirket —, er givet i Haabet om, at det maatte være det bedste, der kunde gøres.

Men det er naturligvis ogsaa givet, at der under en Ordning som denne er Industrier, der har faaet en Fordel, og det tror jeg heller aldrig er benægtet fra Industriens Side. Det, jeg ikke kan forstaa, er, at man fra Landbrugets Side stadig, om jeg saa maa sige, haanende vender Ryggen til og siger: I har slet ikke hjulpet os, I har aldrig gjort noget for os. Min Hensigt med nu at tage Ordet er den at sige, at jeg tror ikke, det er en rigtig Politik fra Landbruget i

Længden. Lad os diskutere sagligt, om det, der er gjort, træffer det rette, om det er nok, om andre Veje var bedre, men lad os lade være med blot haanende og surt at vrisse ad det, der er gjort, og sige, det er slet ingenting; det tjener ikke noget fornuftigt Formaal, og det gør en fremtidig Erhvervs politik vanskeligere at føre for Byerne, end hvis Landbruget tager en anden Indstilling.

Hartel: Det forekommer mig, at en Del af den Diskussion, der rejstes før om Landbrugets Prisforhold sammenlignet med Industriens og andre Erhvervs, vilde have fundet en meget lettere Afgørelse, om man fra Landbrugets Side var gaaet ind for det, som har været vort Standpunkt med Hensyn til Valutapolitikken, nemlig den frie Valutahandel, idet der alene ad denne Vej vilde opstaa en naturlig Regulator, saaledes at de Anomalier, som opstaaer og nødvendigvis maa opstaa under det nuværende System, vilde kunne undgaas.

Det er mig jo ikke ubekendt, at Regeringen og vi ser forskelligt paa det Spørgsmaal, men det er beklageligt, at vi endnu ikke fra Venstre har faaet en Udtalelse om, hvorledes dette Parti ser paa Spørgsmaalet. Men selv om Regeringen nu har en anden Opfattelse end vi af denne Sag, nærer Betæneligheder, som vi ikke nærer, saa vil jeg dog henvise Regeringen til, at den økonomiske Stilling for Danmark udadtil er væsentlig gunstigere i Dag, end den var, da denne Ordning blev oprettet. Og lad nu være, at Regeringen har gjort sig visse Forestillinger og fremmanet for sig selv visse Skræmmebilleder — som jeg nu ikke tror paa —, saa maa vi dog i Dag, hvor Stillingen vitterlig er økonomisk gunstigere, forstaa, at Tidspunktet er inde til at gaa bort fra den Valutapolitik, som føres nu.

Jeg kan eksempelvis nævne, at danske Statsgældsobligationer af 4½ pCt.s Dollarlaanet har under hele Derouten i New York ligget uforandret, medens de fleste andre Værdier er gaaet ned, og fra hollandsk Side er der i længere Tid opkøbt danske Kroneobligationer af Laan fra 80erne, og disse er betalt med 81—82, det vil sige en Forrentning paa 4,3 pCt., skønt de paagældende Købere meget godt ved, at de ikke kan faa disse Kroneværdier omvekslet til fremmed Mønt, saa længe vor Lovgivning er, som den er i Dag. Der er altsaa en vis Tillid til Situationen, som skulde mane til Overvejelse af, om ikke Tiden var inde til at tage disse Valutaspørgsmaal op til Løsning, ogsaa ud